

[Hendriksen.]

Reklameøjemed. De kan altsaa benyttes, naar Indenrigsministeren gaar ind for det efter Indstilling af Raadet. Jeg mener, det er fuldstændig urigtigt; Raadets Arbejde og Raadets Resultater bør ikke gøres til Genstand for Reklame. Det bør forbydes, thi saadan Reklame vil i langt de fleste Tilfælde eller i hvert Fald i mange Tilfælde være et Misbrug af de Oplysninger, der foreligger.

Endelig er jeg ogsaa Modstander af § 3, Stk. 4, der gaar ud paa, at Raadet af Handelsministeren kan henregnes til de Institutioner, der i Henhold til Bestemmelserne i Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse er bemyndiget til at begære Forfølgning for Overtredelse af Lovens § 1 — det drejer sig altsaa om Loven af 29. Marts 1924. Jeg synes, det rigtige vilde være, at Paataaleretten udelukkende forbeholdtes de private Organisationer, som Tilfældet hidtil har været. Den bør i hvert Fald ikke tildeles statslige Organisationer, hvad denne Organisation i Virkeligheden bliver. Men det har altsaa ikke været mig muligt at trænge igennem med disse Ønsker.

Ihvorvel jeg erkender, hvad jeg ogsaa før har sagt, at Lovforslaget er undergaaet en væsentlig Forbedring gennem Udvalgsbehandlingen, ser mit Parti sig ikke i Stand til at tiltræde det. Vi vil stemme imod det.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker for den Tilslutning, som tre Partier har givet Lovforslaget i den Affattelse, hvori det nu foreligger, og jeg takker for den saglige Forhandling, som det har været en Fornøjelse at føre med Udvalget. Naar jeg kan sige, det har været en Fornøjelse at føre denne Forhandling, ved jeg ikke, om det i særlig Grad kan skyldes, at der i dette Udvalg har siddet saa mange Kvinder. De forskellige Partier har jo indvalgt deres kvindelige Medlemmer her i Tinget i Udvalget, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er Grunden til, at Forhandlingerne har været saa behagelige. Jeg drager deraf den Slutning, at hvis Kvinderne i det høje Landsting i højere Grad var Medlemmer af de forskellige Udvalg, saa vilde den Glæde ved Forhandlingerne og den Saglighed, som har præget Forhandlingerne i Udvalget, strække sig til mange andre Temaer og Udvalg.

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) skal jeg sige, at der er jo en afgørende Forskel paa hans Partis Opfattelse og Opfattelsen hos de tre andre Partier saavel som hos mig, for saa vidt angaar dette Spørgsmaal. Mindretallet siger

— det staar ogsaa i Betænkningen —, at et Husholdningsraad som det foreliggende er upaakrævet. At Mindretallet anser et Husholdningsraad for upaakrævet, er vel nok til syvende og sidst det, der har dikteret Mindretallet dets Standpunkt, og jeg finder i og for sig ikke, at der er nogen Grund til at diskutere det; enhver maa jo have sin Opfattelse. Vi mener, at dette Husholdningsraad er paakrævet, og bag den Opfattelse, som er Udtryk for Forslaget, staar jo store, mægtige Organisationer, som har været med til at udarbejde Forslaget. Ikke blot Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, men ogsaa de Organisationer, som har særlige Interesser paa dette Omraade, Husholdningsforeningerne og Husmoderforeningerne, staar bag ved Forslaget. Det samme gælder Repræsentanter for Sundhedsstyrelsen; Sundhedsstyrelsens Formand har været enig i den Opfattelse, at et saadant Raad er paakrævet. Eller, for at udtrykke det paa en maaske noget mere fyldestgørende Maade: man har den Opfattelse, at der med Hensyn til Husholdningens Førelse i de Tusinder af Hjem her i Landet nationaløkonomisk set er meget at vinde, hvis det gøres muligt at føre Viden og Oplysning fra Laboratorierne, fra de særlige Oplysningscentraler, ud til disse Hjem. Fordi jeg er Tilhænger af den Opfattelse, at der maaske ikke er ret mange Omraader, hvor der i Øjeblikket kan opnaas saa store nationaløkonomiske Bespareselser, en bedre Anvendelse af Nationens Midler, end paa det Omraade, der her er Tale om, er jeg meget glad ved, at det nu er lykkedes at gennemføre dette Forslag.

Jeg skal hertil føje min mest uforbeholdne Kompliment til den ærede Ordfører for hans Redegørelse for Begrebet „husholdningsteknisk“. Jeg synes, det var en i den Grad grundig og udtømmende Forklaring, som tillige indeholdt megen Humor, at det var mig en sand Fornøjelse at høre paa den. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, selv om det kan lyde noget paradoksalt, at Udtrykket „husholdningsteknisk“ spænder vidt, men afgrænses skarpt. Hvis man har prøvet paa at tænke Problemet igennem, naar man staar over for at skulle anvende dette Udtryk, vil der slet ikke være Tvivl. Lad os sige, at man, naar man skulde udnævne Lederen, vilde udnævne — det ligger jo nær i denne Forbindelse at vælge en Kvinde — en Husmoder med det Kendskab til Husholdning, som en almindelig, men dygtig Husmoder har. Man vilde da straks være klar over, at dette ikke var tilstrækkeligt til at opfylde det